

Între România și Republica India pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

M.Of. nr. 769 din 10.12.2013

România și Republica India, dorind să încheie un acord pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezentul acord se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant, al unităților sale administrativ-teritoriale, al subdiviziunilor sale politice sau al autorităților sale locale, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare și impozitele pe suma totală a salariilor plătite de întreprinderi.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică acordul sunt, în special:

a) în cazul României:

1. (i)
impozitul pe venit;
2. (ii)
impozitul pe profit;

(denumite în continuare „impozit român”);

b) în cazul Indiei:

impozitul pe venit, inclusiv orice suprataxă de aceeași natură;

(denumite în continuare „impozit indian”).

4. Acordul se aplică de asemenea oricăror impozite identice sau în esență similare care sunt stabilite după data semnării acestui acord, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile „un stat contractant” și „celălalt stat contractant” înseamnă România sau Republica India, după cum cere contextul;

b) termenul „România” înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România își exercită drepturile suverane și jurisdicția, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional;

c) termenul „India” înseamnă teritoriul Indiei și include marea teritorială și spațiul aerian de deasupra sa, precum și orice altă zonă maritimă în care India are drepturi suverane, alte drepturi și jurisdicție, potrivit legislației indiene și în conformitate cu legislația internațională, incluzând Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării;

- d) termenul „persoană“ include o persoană fizică, o societate, o asociere de persoane și orice altă entitate care este tratată ca și contribuabil în baza legislației fiscale în vigoare într-un stat contractant;
- e) termenul „societate“ înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este considerată ca fiind o persoană juridică în scopul impozitării;
- f) termenul „întreprindere“ este folosit în cazul desfășurării oricărei activități de afaceri;
- g) expresiile „întreprindere a unui stat contractant“ și „întreprindere a celui alt stat contractant“ înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;
- h) expresia „trafic internațional“ înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere care își are sediul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când un astfel de transport este efectuat numai între locuri din celălalt stat contractant;
- i) expresia „autoritate competentă“ înseamnă:
1. (i)
în cazul României, Ministerul Finanțelor Publice;
 2. (ii)
în cazul Indiei, ministrul finanțelor, Guvernul Indiei sau reprezentantul său autorizat;
- j) termenul „național“ înseamnă:
- (j1) în cazul României:
1. (i)
orice persoană fizică având cetățenia României; și
 2. (ii)
orice persoană juridică, asociere de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;
- (j2) în cazul Indiei:
1. (i)
orice persoană fizică având naționalitatea Indiei; și
 2. (ii)
orice persoană juridică, parteneriat sau asociere având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în India;
- k) termenul „impozit“ înseamnă impozit român sau indian, după cum cere contextul, dar nu va include nicio sumă care este plătită în legătură cu orice neachitare sau omisiune legată de impozitele asupra cărora se aplică prezentul acord sau care reprezintă o penalitate sau o amendă stabilită în legătură cu acele impozite;
- l) expresia „an fiscal“ înseamnă:
1. (i)
în cazul României, anul calendaristic care începe la 1 ianuarie;
 2. (ii)
în cazul Indiei, anul financiar care începe la 1 aprilie.

2. În ceea ce privește aplicarea acestui acord în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în acesta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației acelui stat referitoare la impozitele pentru care se aplică acordul, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale aplicabile în acel stat prevalând asupra înțelesului dat termenului în baza altor legi ale acelui stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentului acord, expresia „rezident al unui stat contractant“ înseamnă orice persoană care, în baza legislației acelui stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului său de conducere, locului său de înregistrare sau oricărui alt criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o subdiviziune politică și orice autoritate locală a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau a niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care se află locul conducerii sale efective. Dacă statul în care se află locul conducerii sale efective nu poate fi determinat, atunci autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve problema de comun acord. În lipsa unui astfel de acord, această persoană nu va fi considerată rezidentă a niciunuia dintre statele contractante în scopul obținerii de beneficii în baza acordului.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia „sediu permanent” înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia „sediu permanent” include, în special:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier;

f) un punct de vânzare;

g) un depozit prin care o persoană pune la dispoziția altor persoane spații de depozitare;

h) o fermă, plantație sau orice alt loc unde se desfășoară activități agricole, exploatare forestiere, activități de plantare sau activități conexe; și

i) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia „sediu permanent” include, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcții, montaj sau instalare ori activități de supraveghere legate de acestea, dar numai dacă un astfel de șantier, proiect sau activități durează mai mult de 6 luni;

b) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere prin salariați sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai dacă activitățile de această natură continuă (pentru același proiect ori un proiect conex) într-un stat contractant pentru o perioadă sau perioade care depășesc în total mai mult de 6 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, expresia „sediu permanent” se consideră că nu include:

a) folosirea de spații numai în scopul depozitării sau expunerii de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării ori expunerii;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către 6 altă întreprindere;

d) vânzarea de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg ori expoziții temporare ocazionale, cu ocazia închiderii unui astfel de târg sau expoziții;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de produse sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei altei activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană – alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 – acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în primul stat contractant menționat în privința oricăror activități pe care acea persoană le exercită pentru întreprindere, dacă o astfel de persoană:

a) are și exercită în mod obișnuit în acel stat împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf; sau

b) nu are o astfel de împuternicire, dar menține în mod obișnuit în primul stat menționat un stoc de produse sau mărfuri din care aceasta livrează în mod regulat produse ori mărfuri în numele întreprinderii; sau

c) primește în mod obișnuit comenzi în primul stat menționat în totalitate sau aproape în totalitate în numele întreprinderii.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor de afaceri obișnuite. Totuși, atunci când activitățile unui astfel de agent sunt exercitate în totalitate sau aproape în totalitate în numele acelei întreprinderi, acesta nu va fi considerat un agent cu statut independent în sensul acestui paragraf.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestiere) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia „proprietăți imobiliare“ are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în exploatarea forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea ori concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant aceluiași sediu permanent profiturile pe

care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Această prevedere se aplică sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Trafic internațional

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor sau aeronavelor sunt impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport se află la bordul unei nave, atunci acesta se consideră a fi situat în statul contractant în care se află locul de înregistrare a navei sau dacă nu există un astfel de loc de înregistrare în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava.

3. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din folosirea, întreținerea sau închirierea containerelor (inclusiv a trailerelor și a altor echipamente folosite pentru transportul containerelor) utilizate la transportul produselor sau mărfurilor în trafic internațional sunt impozabile numai în acel stat.

4. În vederea aplicării prevederilor acestui articol, dobânda obținută din investiții legate direct de exploatarea navelor sau aeronavelor în trafic internațional este considerată ca fiind un profit obținut din exploatarea unor astfel de nave sau aeronave, dacă acestea sunt legate de desfășurarea unei astfel de activități de afaceri, iar prevederile **articolului 11** nu se aplică pentru o astfel de dobândă.

5. Prevederile paragrafului 1 se aplică de asemenea profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul ori la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate ori impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi

independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt din cauza acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a aceluia stat – și impozitează în consecință – profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentului acord și dacă este necesar autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende sunt de asemenea impozabile în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a dividendelor. Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul „dividende“, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri provenind din acțiuni, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea care le distribuie.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile [articolului 7](#) sau ale [articolului 14](#).

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat ori când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situate în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite ori profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri ori venituri provenind din celălalt stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi sunt de asemenea impozabile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de:

a) Guvernul, o unitate administrativ-teritorială, o subdiviziune politică sau o autoritate locală a celui alt stat contractant; sau
b)

1. (i)

în cazul României, Banca Națională a României, Banca de Export-Import a României; și

2. (ii)

în cazul Indiei, Banca Rezervelor Indiei, Banca de Export-Import a Indiei, Banca Națională pentru Locuințe; sau

c) orice altă instituție care poate fi convenită din când în când de către autoritățile competente ale statelor contractante prin schimb de scrisori.

4. Termenul „dobânzi”, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă venituri din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare ori de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din titluri de stat, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri ori obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile **articolului 7** sau ale **articolului 14**.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent ori o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci astfel de dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent ori baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 12

Redevențe și plăți pentru servicii tehnice

1. Redevențele sau plățile pentru servicii tehnice provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant sunt imposibile în celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe sau plăți pentru servicii tehnice sunt de asemenea imposibile în statul contractant din care provin și potrivit legislației aceluși stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor sau al plăților pentru servicii tehnice este rezident al celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a redevențelor sau a plăților pentru servicii tehnice.

3.

a) Termenul „redevențe”, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere artistice, științifice ori literare, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio ori de televiziune sau alt tip de transmisie, orice patent, marcă de comerț, desen ori model, plan, formulă sau procedeu secret ori pentru folosirea sau concesiunea oricărui echipament industrial, comercial ori științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

b) Expresia „plăți pentru servicii tehnice”, astfel cum este folosită în prezentul articol, înseamnă plăți de orice fel, altele decât cele menționate în articolele 14 și 15 din prezentul acord, primite pentru servicii de conducere, tehnice sau de consultanță, inclusiv pentru prestarea de servicii de către personalul tehnic ori de către un alt personal.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor sau al plăților pentru servicii tehnice, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele sau plățile pentru servicii tehnice printr-un sediu permanent situat acolo ori prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele ori sunt făcute plățile pentru servicii tehnice sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație, se aplică prevederile **articolului 7** sau ale **articolului 14**.

5.

a) Redevențele sau plățile pentru servicii tehnice se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor sau cel care face plățile pentru servicii tehnice, fie că este, fie că nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele ori de a face plățile pentru servicii tehnice și aceste redevențe sau plăți pentru servicii tehnice sunt suportate de un asemenea sediu permanent ori bază fixă, atunci astfel de redevențe sau plăți pentru servicii tehnice se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent ori baza fixă.

b) Când, potrivit prevederilor subparagrafului a), redevențele sau plățile pentru servicii tehnice nu provin dintr-un stat contractant și redevențele sunt legate de folosirea sau concesionarea dreptului sau a proprietății, iar plățile pentru servicii tehnice sunt legate de servicii prestate în unul dintre statele contractante, redevențele sau plățile pentru servicii tehnice se consideră că provin din acel stat contractant.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor sau a plăților pentru servicii tehnice, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare la care se face referire în **articolul 6** și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv acele câștiguri provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatare în trafic internațional ori a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor asemenea nave sau aeronave sunt impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile realizate din înstrăinarea acțiunilor deținute la o societate care este rezidentă a unui stat contractant sunt impozabile în acel stat.

5. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care le înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unor servicii profesionale sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, cu excepția următoarelor situații când astfel de venituri sunt de asemenea impozabile în celălalt stat contractant:

a) dacă acesta dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant în scopul desfășurării activităților sale; în acest caz, este impozabilă în celălalt stat numai acea parte din venituri care este atribuibilă acelei baze fixe; sau

b) dacă șederea sa în celălalt stat contractant durează o perioadă sau perioade care însumează sau care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; în acest caz, este impozabilă în celălalt stat numai acea parte din venituri care este obținută în urma activităților sale desfășurate în celălalt stat.

2. Expresia „servicii profesionale“ include în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educațional sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist, contabil și auditor.

ARTICOLUL 15

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18, 19 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații primite sunt impozabile în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celuilalt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul le are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale acestui articol, remunerațiile primite pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional sunt impozabile în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpret muzical sau ca sportiv, din activitățile lui personale desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant, sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1 în cadrul schimburilor culturale sau sportive aprobate de guvernele statelor contractante și care nu sunt desfășurate în scopul de a obține profituri sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate aceste activități.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al [articolului 19](#), pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1 al acestui articol, plățile efectuate în baza legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1.

a) Salariile și alte remunerații similare, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat, unități, subdiviziuni ori autorități, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelu stat și:

1. (i)
este un național al acelu stat; sau
2. (ii)
nu a devenit rezidentă a acelu stat numai în scopul prestării serviciilor.

2.

a) Orice pensie plătită de sau din fonduri create de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu stat, unități, subdiviziuni sau autorități este impozabilă numai în acel stat.

b) Totuși, o astfel de pensie este impozabilă numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al acelu stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor și altor remunerații similare, precum și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu b activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială, de o subdiviziune politică sau de o autoritate locală a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti și practicanți

1. Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student ori un practicant care este sau a fost imediat anterior sosirii sale într-un stat contractant un rezident al celuilalt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educației ori pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara acelu stat.

2. Un student al unei universități sau al altei instituții de învățământ superior dintr-un stat contractant sau un practicant care este sau a fost imediat anterior sosirii sale în celălalt stat contractant un rezident al primului stat menționat și care este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă continuă care nu depășește 6 ani nu va fi impus în celălalt stat pentru remunerația primită pentru serviciile prestate în acel stat, cu condiția ca serviciile să aibă legătură cu studiile sau pregătirea sa și remunerația să constituie un câștig necesar pentru întreținerea sa.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant imediat anterior sosirii sale în celălalt stat contractant și care, la invitația oricărei universități, colegiu, școli sau a altei instituții educaționale non-profit similare care este recunoscută de Guvernul celuilalt stat contractant, este prezentă în celălalt stat pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau de a cerceta ori pentru ambele la o astfel de instituție educațională, este scutită de impozit în celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică venitului din cercetare dacă o astfel de cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în scopul obținerii unui câștig pentru o anumită persoană sau grup de persoane.

3. În vederea aplicării prevederilor acestui articol, o persoană fizică va fi considerată a fi rezidentă a unui stat contractant dacă este rezidentă a acelu stat în anul fiscal în care vizitează celălalt stat contractant sau în anul fiscal imediat anterior.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentului acord sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al **articolului 6**, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile **articolului 7** sau ale **articolului 14**.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, dacă un rezident al unui stat contractant obține venituri din surse situate în celălalt stat contractant sub formă de câștiguri la loterie, la jocuri de cuvinte încruciate, la curse, inclusiv curse de cai, la jocuri de cărți și la alte jocuri de orice fel sau din jocuri de noroc ori din pariuri de orice natură, aceste venituri se impun în celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 23

Eliminarea dublei impuneri

1. Când un rezident al unui stat contractant realizează venituri care, în conformitate cu prevederile acestui acord, sunt impozitate în celălalt stat contractant, primul stat contractant menționat va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în celălalt stat.

Totuși, această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă venitului care poate fi impozitat în celălalt stat.

2. Când, în conformitate cu orice prevedere din prezentul acord, venitul obținut de un rezident al unui stat contractant este scutit de impozit în acel stat, acel stat poate cu toate acestea, la calcularea sumei impozitului stabilit asupra venitului rămas al celui rezident, să ia în considerare venitul scutit.

ARTICOLUL 24

Nediscriminarea

1. Naționali unii stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Prin derogare de la prevederile **articolului 1**, această prevedere se aplică de asemenea persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Apatrizii care sunt rezidenți ai unui stat contractant nu vor fi supuși în niciunul dintre statele contractante vreunei impozitări sau obligații legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali statului respectiv aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența.

3. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat decât impozitarea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreo deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă rezidenților săi. Această prevedere nu va fi interpretată ca împiedicând un stat contractant să impoziteze profiturile unui sediu permanent pe care o societate a celuilalt stat contractant îl are în primul stat menționat cu o cotă de impozit care să fie cu cel mult 15 puncte procentuale mai mare decât cea stabilită asupra profiturilor unei societăți similare din primul stat contractant menționat, nici ca fiind în contradicție cu prevederile paragrafului 3 al **articolului 7** din prezentul acord.

4. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al **articolului 9**, paragrafului 7 al **articolului 11** sau paragrafului 6 al **articolului 12**, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant către un rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei astfel de întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

5. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

6. Prevederile acestui articol se aplică impozitelor care fac obiectul acordului.

ARTICOLUL 25

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentului acord, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al **articolului 24**, aceluia stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile acordului.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu acordul. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acordului. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impunerii în cazurile neprevăzute de acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, inclusiv în cadrul unei comisii mixte formate din acestea sau din reprezentanții lor, în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor precedente.

ARTICOLUL 26

Asistență în colectarea impozitelor

1. Statele contractante își vor acorda reciproc asistență în colectarea creanțelor fiscale. Această asistență nu este limitată de articolele 1 și 2. Autoritățile competente ale statelor contractante pot stabili de comun acord modul de aplicare a acestui articol.

2. Expresia „creanță fiscală” astfel cum este folosită în prezentul articol înseamnă o sumă datorată în legătură cu impozite de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al unităților administrativ-teritoriale, subdiviziunilor politice sau autorităților locale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prezentului acord sau oricărui altui instrument la care sunt parte statele contractante, precum și dobânzile, penalitățile administrative și cheltuielile de colectare sau de conservare legate de o astfel de sumă.

3. Când o creanță fiscală a unui stat contractant are titlu executoriu în baza legislației aceluia stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației aceluia stat, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul colectării, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Creanța fiscală respectivă va fi colectată de către celălalt stat în conformitate cu prevederile legislației sale aplicabile în cazul executării și colectării propriilor sale impozite, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat.

4. Când o creanță fiscală a unui stat contractant este o creanță în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, acea creanță fiscală va fi acceptată în scopul luării măsurilor de conservare, la solicitarea autorității competente a aceluia stat, de către autoritatea competentă a celuilalt stat contractant. Celălalt stat va lua măsurile de conservare cu privire la creanța fiscală respectivă în conformitate cu prevederile legislației sale, ca și când creanța fiscală ar fi o creanță fiscală a celuilalt stat, chiar dacă ia momentul când aceste măsuri sunt aplicate creanța fiscală nu are titlu executoriu în primul stat menționat sau este datorată de o persoană care are dreptul să împiedice colectarea sa.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 3 și 4, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va fi supusă în acel stat termenului de prescripție sau acordării oricărei priorități aplicabile unei creanțe fiscale în baza legislației

acelui stat pe considerente legate de natura acesteia. În plus, o creanță fiscală acceptată de un stat contractant în scopul paragrafului 3 sau 4 nu va avea în acel stat nicio prioritate aplicabilă acelei creanțe fiscale în baza legislației celui alt stat contractant.

6. Procedurile legate de existența, valabilitatea sau suma unei creanțe fiscale a unui stat contractant nu vor fi aduse în atenția instanțelor judecătorești sau organelor administrative ale celui alt stat contractant.

7. Când, în orice moment după ce a fost făcută o solicitare de către un stat contractant în baza paragrafului 3 sau 4 și înainte ca celălalt stat contractant să colecteze și să transmită respectiva creanță fiscală primului stat menționat, respectiva creanță fiscală încetează să fie:

a) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 3, o creanță fiscală a primului stat menționat care are titlu executoriu în baza legislației acelui stat și este datorată de o persoană care nu poate la momentul respectiv să împiedice colectarea sa în baza legislației acelui stat; sau

b) în cazul unei solicitări făcute în baza paragrafului 4, o creanță fiscală a primului stat menționat în legătură cu care acel stat poate să ia măsuri de conservare, în baza legislației sale, în vederea asigurării colectării acesteia, autoritatea competentă a primului stat menționat va informa cu promptitudine autoritatea competentă a celui alt stat în legătură cu acest fapt și, în funcție de opțiunea celui alt stat, primul stat menționat fie își va suspenda, fie își va retrage solicitarea.

8. Prevederile acestui articol nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a celui sau a celui alt stat contractant;

b) de a lua măsuri care ar fi contrare ordinii publice;

c) să acorde asistență în cazul în care celălalt stat contractant nu a luat toate măsurile rezonabile de colectare sau de conservare, după caz, disponibile în baza legislației sau practicii administrative a acestuia;

d) să acorde asistență în acele cazuri în care povara administrativă pentru acel stat este în mod evident disproporționată în raport cu beneficiul ce va fi obținut de celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 27

Limitarea beneficiilor

1. Cu excepția cazului când se prevede altceva în acest articol, o persoană (alta decât o persoană fizică) care este un rezident al unui stat contractant și care obține venituri din celălalt stat contractant nu va avea dreptul la toate beneficiile prezentului acord, care se acordă de altfel rezidenților unui stat contractant, dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale înființării sau existenței unui astfel de rezident sau a oricărei persoane care are legătură cu un astfel de rezident este de a obține beneficii în baza prezentului acord, care nu ar fi altfel acordate.

2. Fără a aduce atingere principiului general din paragraful 1, circumstanțele în care scopul principal sau unul dintre scopurile principale pentru înființarea sau existența unui astfel de rezident sau a oricărei persoane care are legătură cu un astfel de rezident vor fi considerate ca având drept scop obținerea de beneficii în baza prezentului acord, care nu ar fi altfel acordate, sunt următoarele:

1. (i)

în cazul unei societăți, cel puțin 50% din dreptul de vot total sau din valoarea acțiunilor în societate este deținut direct sau indirect de una sau de mai multe persoane fizice care nu sunt rezidente ale niciunui dintre statele contractante;

2. (ii)

în cazul unui parteneriat sau al unei asocieri de persoane, cel puțin 50% sau mai mult din dreptul la beneficiu este deținut de una sau de mai multe persoane care nu sunt rezidente ale niciunui dintre statele contractante;

3. (iii)

în cazul unei instituții caritabile sau al unei entități scutite de impozit ale cărei activități principale nu sunt desfășurate în niciunul dintre statele contractante.

În plus, persoana menționată mai sus nu va avea dreptul la beneficiile acordului dacă, în anul impozabil, mai mult de 50% din venitul brut al persoanei este plătit sau plătit de unii persoane care nu sunt rezidente ale niciunui dintre statele contractante sub formă de plăți care sunt deductibile la calculul impozitelor în statul de rezidență al persoanei.

3. Totuși, prevederile menționate mai sus nu se aplică dacă persoana desfășoară în mod constant activități de afaceri în statul de rezidență (altele decât activitățile de investiții sau de administrare a investițiilor pe cont propriu, în afară de cazul când aceste

activități sunt activități bancare sau de asigurări și activități de tranzacționare a titlurilor de valoare desfășurate de o bancă, de o societate de asigurări și de intermediarii de titluri de valoare autorizați) și veniturile realizate din celălalt stat contractant sunt obținute în legătură cu sau vizează acele activități de afaceri și rezidentul îndeplinește celelalte condiții ale prezentului acord pentru a putea obține astfel de beneficii.

4. Cu toate acestea, un rezident al unui stat contractant va avea dreptul la beneficiile acordului dacă autoritatea competentă a celuilalt stat contractant stabilește faptul că înființarea sau achiziția ori menținerea unei astfel de persoane și desfășurarea operațiunilor sale nu a avut ca unul dintre scopurile sale principale obținerea de beneficii în baza prezentului acord.

ARTICOLUL 28

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații (inclusiv documente sau copii legalizate ale documentelor) care sunt necesare pentru aplicarea prevederilor prezentului acord sau ale legislațiilor interne ale statelor contractante referitoare la impozitele prevăzute de acord, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară acordului. Schimbul de informații nu este limitat de **articolul 1**.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a acelu sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a acelu sau a celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

3. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu acest articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 2, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

4. Prevederile paragrafului 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împuternicit sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

ARTICOLUL 29

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentului acord nu afectează privilegiile fiscale de care beneficiază membrii misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data ultimei notificări prin care statele contractante se informează reciproc cu privire la îndeplinirea cerințelor interne necesare pentru intrarea în vigoare a acordului.

2. Prevederile acordului vor produce efecte:

a) în cazul României:

1. (i)

în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului calendaristic în care acordul a intrat în vigoare; și

2. (ii)

în ceea ce privește celelalte impozite pe venit plătite în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului calendaristic în care acordul a intrat în vigoare;

b) în cazul Indiei:

1. (i)

în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul plătit în sau după prima zi a lunii aprilie a anului financiar imediat următor anului calendaristic în care acordul a intrat în vigoare; și

2. (ii)

în ceea ce privește celelalte impozite pe venit plătite în sau după prima zi a lunii aprilie a anului financiar imediat următor anului calendaristic în care acordul a intrat în vigoare.

3. La data intrării în vigoare a prezentului acord, Convenția dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii India pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnată la 10 martie 1987, nu va mai produce efecte în ceea ce privește impozitele pentru care se aplică prezentul acord, în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

Prezentul acord va rămâne în vigoare până va fi denunțat de un stat contractant. Fiecare stat contractant poate denunța acordul după 5 ani de la data intrării în vigoare a acordului, cu condiția transmiterii cu cel puțin 6 luni înainte, pe cale diplomatică, a unei note de denunțare scrisă. În această situație, acordul va înceta să producă efecte:

a) în cazul României:

1. (i)

în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul obținut în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului calendaristic în care este transmisă nota de denunțare; și

2. (ii)

în ceea ce privește celelalte impozite pe venit obținute în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului calendaristic în care este transmisă nota de denunțare;

b) în cazul Indiei:

1. (i)

în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă la venitul obținut în sau după prima zi a lunii aprilie a anului financiar imediat următor anului calendaristic în care este transmisă nota de denunțare; și

2. (ii)

în ceea ce privește celelalte impozite pe venit obținute în sau după prima zi a lunii aprilie a anului financiar imediat următor anului calendaristic în care este transmisă nota de denunțare.

Drept care subsemnații, autorizați în bună și convenită formă, au semnat prezentul acord.

Semnat la New Delhi, la 8 martie 2013, în două exemplare originale, în limbile română, hindusă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

PENTRU ROMÂNIA

Titus Corlățean,

ministrul afacerilor externe

PENTRU REPUBLICA INDIA

Salman Khurshid,

ministrul afacerilor externe